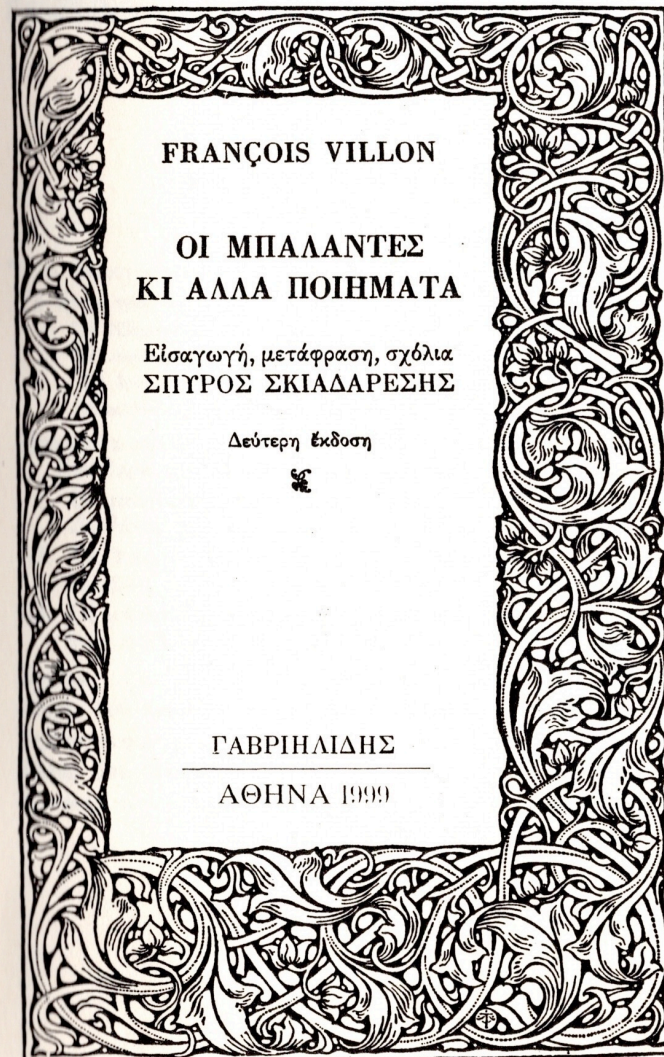


1η έκδοση στα ελληνικά: Institut Français d'Athènes, 1947

2η έκδοση στα ελληνικά: ΠΛΕΘΡΟΝ, 'Αθήνα 1979

Ἐπιμέλεια: Ἀλεξ. Ζήρας



© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Μαυρομικάλη 18, Αθήνα 10680 τηλ. 3636514

Άννα Σκιαδαρέση

FRANÇOIS VILLON

Il me semble que, par raison,
Elle deust bien estre assouvie
Au retour!

Se si plaine est de desraison
Que vueille que du tout desvie,
Plaise a Dieu que l'ame ravie
En soit lassus en sa maison,
Au retour!

XVIII. EPITAPHE

CY GIST ET DORT EN CE SOLLIER,
QU'AMOURS OCCIST DE SON RAILLON,
UNG POVRE PETIT ESCOLLIER,
QUI FUT NOMMÉ FRANÇOIS VILLON.
ONCQUES DE TERRE N'OT SILLON.
IL DONNA TOUT, CHASCUN LE SCET:
TABLES, TRESTEAULX, PAIN, CORBEILLON.
AMANS, DICTES EN CE VERSET:

VERSET

Repos eternal donne a cil,
Sire, et clarté perpetuelle,
Qui vaillant plat ni escuelle
N'ot oncques, n'ung brin de percil.

ΜΠΑΛΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Λέω πώς ἂν ἦταν δίκαιη, λογική,
"Ἦσυχο πιά εἶχε χρέος νὰ μ' ἀφήσει
Στὸ γυρισμό!

Μ' ἂν θέλει μὲ τὸ ζόρι ἀπ' τῆ ζωῆ,
Καλὰ καὶ σώνει, νὰ μὲ ξεκαμπίσει,
"Ἄς δώσει ὁ Θεὸς γαλήνη ν' ἀποχτήσει,
Σὰν πάει κοντά του, ἢ δόλια μου ἡ ψυχῆ,
Στὸ γυρισμό!

XVIII. ΕΠΙΤΑΦΙΟ

ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΑΙΩΝΙΑ ΕΔΩ ΣΤΟ ΔΩΜΑ ΑΥΤΟ,
ΑΠ' ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΤΗ ΣΑ-Ι-ΤΑ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟ,
ΕΝΑ ΣΚΟΛΙΤΑΡΟΥΔΙ ΤΡΥΦΕΡΟ:
ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΒΙΓΙΟΝ ΤΟ ΛΕΓΑΝ, ΤΟ ΚΑΗΜΕΝΟ.
ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΡΟΥΠΙ ΓΗΣ, ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΣΜΕΝΟ
ΕΙΧΕ ΟΛΟ ΤΟΥ ΤΟ ΒΙΟΣ ΕΔΩ ΚΙ ΕΚΕΙ:
ΣΚΑΜΝΙΑ, ΤΡΑΠΕΖΙ ΚΑΙ ΨΩΜΙ ΦΡΥΜΕΝΟ.
ΠΕΣΤΕ ΓΓ' ΑΥΤΟΝ ΣΤΟ ΘΕΟ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΥΚΗ:

ΕΥΚΗ

Χάρισε αἰώνια ἀνάπαυση καὶ φῶς,
Κύριε, σ' αὐτόνε τὸ συφοριασμένο,
Ποῦ οὔτε ἓνα ρούπι γῆς, οὔτε στρωμένο
Πλούσια τραπέζι ἀπόχτησε ὁ φτωχός.

Il fut rez, chief, barbe et sourcil,
Comme ung uavet qu'on ret ou pelle.
Repos eternal donne a cil.

Rigueur le transmit en exil,
Et luy frappa au cul la pelle,
Non obstant qu'il dit: «J'en appelle!»
Qui n'est pas terme trop subtil.
Repos eternal donne a cil.

XIX. BALADE

B. DE MERCY

A Chartreux et a Celestins,
A Mendians et a Devottes,
A musars et claquepatins,
A servans et filles mignottes
Portans surcotz et justes cottes,
A cuidereaux d'amours transis,
Chaussans sans meshaing fauves bottes,
Je crie a toutes gens mercis.

A fillettes monstrans tetins
Pour avoir plus largement hostes,
A ribleurs mouveurs de hutins,
A bateleurs traynans marmottes,
A folz et folles, sotz et sottes,
Qui s'en vont siflant six a six,
A marmosetz et mariottes,
Je crie a toutes gens mercis.

Ἐπὸ μαλλιά καὶ γένεια ἦταν σπανός,
Ὡσὰν αὐγὸ σκληρὸ ξεφλουδισμένο.
Χάρισ' τοῦ αἰῶνια ἀνάπαψη καὶ φῶς.

Τὸν στεῖλαν στὸ μπουντρούμι στανικῶς
Μὲ μιὰ κλωτσιὰ στὸν κῶλο, συστημένο,
Κι ἂς φώναζε: «Ἐκκαλώ!», πετυχημένο
Δὲν εἶναι καὶ πολὺ τὸ κόλπο αὐτό.
Χάρισ' τοῦ αἰῶνια ἀνάπαψη καὶ φῶς.

XIX. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΤΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Σὲ κάθε ἱερωμένο ἢ καλογριά,
Σὲ φρόνιμους καὶ σὲ παραλυμένους,
Σὲ ζητιάνους, τεμπέλικα κορμιά,
Σὲ ρουφιάνους, σὲ πόρνες πού σφιγμένους
Μπούστους φοροῦν καὶ φοῦστες, σὲ σβημένους
Κορτάκηδες ἀπὸ ἔρωτα καημό,
Μὲ φίνες στενὲς μπότες ποδεμένους,
Σ' ὄλον τὸν κόσμο κράζω εὐχαριστῶ.

Σὲ κορίτσια πού δείχνουν τὰ βυζιά
Γιὰ νὰ ἔχουν πιὸ πολλοὺς προσκαλεσμένους,
Σὲ χῆρες καὶ κοπέλες γιὰ παντρειά,
Σὲ θεατρίνους καὶ σὲ μασκαρεμένους
Παλιάτσους, σὲ ξενύχτες μεθυσμένους,
Σ' ἀγύρτες πού δετὲς ἀπ' τὸ λαίμω
Σέρνουν μαῖμοῦδες, σὲ χρεοκοπημένους,
Σ' ὄλον τὸν κόσμο κράζω εὐχαριστῶ.